

За любопитство, а не съ цѣль за препоръчване, ние тукъ ще отбележимъ нѣкои отъ по-известнитѣ народни лѣкарства.

Бжзето употребяватъ като противоядие, отъ ухапване отъ змия, скорпионъ и пчела, а така сжщо и на бѣсно куче.

Бръшляньтъ служи предимно като пластиръ върху рани.

Дрънkitѣ, сухи или варени, се ядатъ за стягане на разслабенъ стомахъ.

Звънчето (кантарионъ) лѣкува рани отъ порязано, поради което го наричатъ още *порѣзано* или *посѣчено* биле.

Зелето, прѣсно, служи като пластиръ, а съ киселото налагатъ попарено, изгоряло и измръзнало.

Липовия цвѣтъ, както и *малината*, варятъ и пиятъ за изпотпяване при настинка.

Дървеното масло, въ което наиксватъ различни билки или размѣсватъ съ спиртъ и камфоръ, служи за разтривка при настинка и ревматизмъ.

Пиперътъ, червенъ и лютъ, сушатъ, стриватъ, размѣсватъ съ дървено масло или спиртъ, и съ него разтриватъ ревматическитѣ болезки (ветъръ).

Празътъ, опеченъ и изцѣденъ, размѣсенъ съ дървено масло, се употребява при ушеболъ.

Сладкото коренче, употребяватъ противъ кашлица.

Червенъ лукъ, печенъ съ лойъ, налагатъ на отоци и циреи за омекчаването и изсмукването имъ.

Чесньтъ, счуканъ и размѣсенъ съ оцетъ, употребяватъ противъ ревматизмъ. Прѣпоръчватъ го и отъ бѣсъ.

Чубрицата, както впрочемъ и *джодженътъ*, натопени въ спиртъ, служатъ срещу сърцеболъ; добитото масло отъ тѣхъ се употребява срещу жбоболъ и болести на вѣнцитѣ.